

บทที่1 ข้อมูลพื้นฐาน

1. สภาพภูมิประเทศ

อินโดนีเซีย (Indonesia) หรือชื่อทางการคือ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (Republic of Indonesia) เป็นหมู่เกาะที่ใหญ่ที่สุดในโลกเป็นหมู่เกาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ระหว่างมหาสมุทรแปซิฟิกกับมหาสมุทรอินเดียและระหว่างทวีปเอเชียกับออสเตรเลียทำให้อินโดนีเซียสามารถควบคุมเส้นทางการติดต่อระหว่างมหาสมุทรทั้งสองผ่านช่องแคบสำคัญต่างๆที่ช่องแคบมะละกาช่องแคบซุนตราและช่องแคบล้อมบ็อกซึ่งล้วนเป็นเส้นทางขนส่งน้ำมันจากตะวันออกกลางมายังประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก โดยอาณาเขตทิศเหนือติดกับรัฐซาราวักและซาบาห์ของมาเลเซียทิศตะวันออกติดกับปาปัวนิวกินีทิศตะวันตกเฉียงเหนือจรดน่านน้ำของสหพันธรัฐมาเลเซียโดยมีช่องแคบมะละกาเป็นพรมแดนกั้นระหว่างเกาะสุมาตราของอินโดนีเซียกับประเทศมาเลเซีย

อินโดนีเซียมีรูปร่างคล้ายพระจันทร์หงายครึ่งซีกมีพื้นที่ 5,193,250 ตารางกิโลเมตรหรือใหญ่กว่าประเทศไทยประมาณ 10 เท่าเป็นพื้นดิน 2,027,087 ตารางกิโลเมตรและทะเล 3,166,163 ตารางกิโลเมตรอินโดนีเซียประกอบด้วยเกาะใหญ่น้อยกว่า 17,500 เกาะแต่มีประชากรอาศัยอยู่เพียง 3,000 เกาะรวมอยู่ในพื้นที่ 4 ส่วนคือ

- 1) หมู่เกาะซุนดาใหญ่ประกอบด้วย เกาะชวา เกาะสุมาตรา เกาะกาลิมันตันและเกาะสุลาเวสี
- 2) หมู่เกาะซุนดาน้อยประกอบด้วย เกาะเล็กๆทางตะวันออกของเกาะชวามีเกาะบาห์ลี เกาะลอมบอก เกาะซุมบาวา เกาะฟลอเรสและติมอร์ตะวันออก
- 3) หมู่เกาะโมลุกกะหรือหมู่เกาะเครื่องเทศอยู่ระหว่าง เกาะสุลาเวสีกับเกาะปาปัว
- 4) เกาะปาปัว (Papua) อยู่บนเกาะนิวกินีทางตะวันตกของประเทศปาปัวนิวกินี

ในบรรดาหมู่เกาะทั้งหมดมีเกาะขนาดใหญ่ 5 เกาะครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 90 ของประเทศ คือ

- 1) เกาะกาลิมันตันมีพื้นที่คิดเป็นร้อยละ 28 ของพื้นที่ทั้งหมดและครอบคลุมพื้นที่ 2 ใน 3 ของเกาะบอร์เนียว
- 2) เกาะสุมาตรามีพื้นที่คิดเป็นร้อยละ 24 ของพื้นที่ทั้งหมด
- 3) เกาะปาปัวมีพื้นที่คิดเป็นร้อยละ 22 ของพื้นที่ทั้งหมดและครอบคลุมพื้นที่ครึ่งหนึ่งด้านตะวันตกของเกาะนิวกินี
- 4) เกาะสุลาเวสีมีพื้นที่คิดเป็นร้อยละ 10 ของพื้นที่ทั้งหมด
- 5) เกาะชวาและเกาะมาดูราครอบคลุมพื้นที่เพียงร้อยละ 7 ของพื้นที่ทั้งหมดแต่มีประชากรอาศัยอยู่ถึงร้อยละ 64 ของทั้งประเทศ

2. สภาพภูมิอากาศ

เนื่องจากอินโดนีเซียเป็นหมู่เกาะภูมิอากาศจึงมีลักษณะผสมผสานและเปลี่ยนแปลงไปตามภูมิประเทศ โดยทั่วไปมีอากาศร้อนชื้นแบบศูนย์สูตรแบ่งเป็น 2 ฤดูคือ ฤดูร้อน ระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงตุลาคม และฤดูฝน ระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเมษายน

3. เมืองหลวง/เมืองสำคัญ/เมืองท่า

เมืองหลวง

จาการ์ตา (Jakarta) หรือในอดีตมีชื่อเรียกว่า “ปัตตาเวีย” (Batavia) เป็นเมืองหลวงและเมืองใหญ่ที่สุดของอินโดนีเซียตั้งอยู่บริเวณชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะชวามีพื้นที่ 750 ตารางกิโลเมตร มีประชากรราว 10 ล้านคนเป็นศูนย์กลางด้านการปกครองและเศรษฐกิจของประเทศ มีสนามบินนานาชาติคือ Soekarno-Hatta International Airport มีท่าเรือใหญ่ที่สุดของประเทศคือ TanjungPriok

เมืองสำคัญ/เมืองท่า

สุราบายา (Surabaya) เป็นเมืองใหญ่อันดับ 2 ของประเทศอยู่บนเกาะชวาตะวันออก มีประชากรประมาณ 2.5 ล้านคน ทรัพยากรธรรมชาติสำคัญคือหินขอลักทำให้จังหวัดนี้มีชื่อเสียงด้านอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์อีกทั้งยังมีหินอ่อนน้ำมันและเกลือ มีสนามบินนานาชาติคือ Juanda International Airport และท่าเรือ Tanjung Perak

ยอกยAKARTA (Yogyakarta) เป็นเขตปกครองพิเศษมี
สุลต่านเป็นประมุข และเป็นอดีตเมืองหลวงของเกาะชวากลาง
ตั้งอยู่บนเกาะชวากลาง เป็นศูนย์กลางทั้งด้านศิลปะและ
วัฒนธรรม และมีมรดกโลกถึง 2 แห่งได้แก่ บุโรพุทโธ
(Borobudur) พุทธสถานที่สำคัญและใหญ่ที่สุดในโลก รวม
ถึงปรัมบานัน (Prambanan) เทวสถานในศาสนาฮินดูที่ใหญ่
ที่สุดของอินโดนีเซีย และเมืองนี้ยังได้ชื่อว่าเป็นเมืองแห่ง
การศึกษาของอินโดนีเซียอีกด้วย เนื่องจากมีสถาบันการศึกษา
และมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพและมีชื่อเสียงอยู่เป็นจำนวนมาก
มีสนามบินหลักคือ AdiSucipto International Airport

เมดาน (Medan) เป็นเมืองใหญ่ที่สุดของเกาะ
สุมาตราและใหญ่ที่สุดในทางเศรษฐกิจเป็นอันดับ 3 ของ
อินโดนีเซียมีประชากร 2.2 ล้านคน ตั้งอยู่บริเวณชายฝั่งด้าน
ทิศเหนือของเกาะสุมาตรา ด้วยที่ตั้งของเมืองเมดานนั้น ทำให้
เมดานกลายเป็นยุทธศาสตร์ทางการค้าที่สำคัญของเกาะ
สุมาตราและอินโดนีเซีย กล่าวคือ อยู่ใกล้กับประเทศมาเลเซีย
บริเวณช่องแคบมาลาญ อันเป็นช่องทางการค้าที่สำคัญ และ
ใกล้กับประเทศสิงคโปร์ รวมถึงภาคใต้ฝั่งอันดามันของไทย
บริเวณจังหวัดสตูล เมดานเป็นแหล่งเพาะปลูกใหญ่ที่สุดของ
อินโดนีเซีย ทั้งปาล์มน้ำมัน ชา โกโก้ ยางพารา และยาสูบ นอกจากนี้ยังมีแร่ธาตุสำคัญอาทิ น้ำมัน และก๊าซ
มีสนามบินนานาชาติคือ Kualanamu International Airport และท่าเรือ Belawan Port

เรียว (Riau) อยู่บนเกาะสุมาตรามีพื้นที่ 9.5 หมื่นตารางกิโลเมตรประชากร 5.4 ล้านคน
พืชเศรษฐกิจสำคัญคือ มะพร้าวยางพาราและโกโก้ นอกจากนี้ ยังมีไม้มีค่าต่างๆและน้ำมันปิโตรเลียม
โดยสินค้าส่งออกสำคัญคือ น้ำมันปิโตรเลียม ผลิตภัณฑ์จากไม้ มีสนามบินนานาชาติคือ Sultan SyarifKasim II
International Airport ท่าเรือคือ Batu Ampar Port

จัมบิ (Jambi) ตั้งอยู่บนเกาะสุมาตรามีพื้นที่ 4.5 หมื่นตารางกิโลเมตร ประชากร 2.5 ล้านคน
พืชเศรษฐกิจหลักได้แก่ มะพร้าว โกโก้ และชา นอกจากนี้ ยังมีแร่ธาตุอื่นๆอาทิ น้ำมันปิโตรเลียม ถ่านหินทองแดง
สินค้าส่งออกสำคัญคือ ผลิตภัณฑ์ไม้ผลิตภัณฑ์ มีสนามบินหลักคือ Sultan Thah Thaha Syaifuddin Airport

ปาเลมบัง (Palembang) ตั้งอยู่บริเวณสุมาตราใต้ พืชเศรษฐกิจหลักได้แก่ มะพร้าวปาล์มน้ำมันยาง กาแฟ พริกไทย ชา สินค้าส่งออกสำคัญคือ ยาง กาแฟ สนามบินหลักคือ Sultan Mahmud Baharudin II Airport ท่าเรือคือ Boom Baru Port

เดนปาซาร์ (Denpasar) เป็นเมืองหลวงของ เกาะบาหลี (Bali) อันเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงด้านวัฒนธรรมความงามของธรรมชาติ และชายหาดที่สวยงาม สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ปีละกว่า 1 ล้านคน และยังเป็นแหล่งเฟอร์นิเจอร์และไม้ที่มีชื่อเสียงของอินโดนีเซีย สนามบินนานาชาติคือ Bali Ngurah Rai International Airport

บาตัม (Batam) เกาะหนึ่งในหมู่เกาะเรียว อยู่ระหว่างเกาะสุมาตราและปลายแหลมคาบสมุทรมลายู บริเวณประเทศสิงคโปร์ มีประชากรอาศัยอยู่ราว 1.1 ล้านคน มีชาวอินโดนีเซียเชื้อสายจีนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก เป็นเมืองอุตสาหกรรมที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของอินโดนีเซีย และเป็นเมืองตากอากาศของชาวสิงคโปร์ เนื่องจากอยู่ใกล้กับสิงคโปร์มาก สามารถเดินทางมายังเมืองบาตัม โดยเรือเฟอร์รี่ที่ใช้เวลาเพียง 40-60 นาที เท่านั้น

4. การแบ่งเขตการปกครอง

การแบ่งเขตการปกครอง

ปัจจุบันประเทศอินโดนีเซียแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 33 เขตประกอบด้วย 28 จังหวัด (provinces - propinsi - propinsi) และเขตปกครองพิเศษ (special regions) 2 แห่งได้แก่

1. **เขตพิเศษเมืองหลวง** (special capital city district) หรือ Daerah Khusus Ibukota: DKI) ได้แก่ กรุงจาการ์ตา
2. **เขตปกครองพิเศษ** (special regions) หรือ (Daerah-Daerah Istimewa: DDI) ปัจจุบันมี 2 แห่ง ได้แก่
 - 1) เมืองยอกยาคาร์ตา (Yogyakarta) มีสุลต่านของเมืองยอกยาคาร์ตาเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด
 - 2) เมืองอาเจะห์ (Aceh) มีการปกครองแบบ Autonomy หรือการปกครองตนเอง

การแบ่งจังหวัดต่างๆของแต่ละเกาะที่สำคัญ

1. เกาะสุมาตรา ประกอบด้วย จังหวัดอาเจะห์ จังหวัดสุมาตราเหนือ จังหวัดสุมาตราใต้ จังหวัดสุมาตราตะวันตก จังหวัดเรียว จังหวัดเกาะเรียว จังหวัดจัมบี จังหวัดลำปุง จังหวัดบังกาเบลีตุง และจังหวัดเบงกูลู
2. เกาะชวา ประกอบด้วย กรุงจาการ์ตา (เขตปกครองพิเศษ) จังหวัดชวากลาง จังหวัดบันเตน จังหวัดชวาตะวันออก จังหวัดชวาตะวันตก และเขตปกครองพิเศษยอกยAKARTA
3. หมู่เกาะซุนดาน้อย ประกอบด้วย จังหวัดบาห์ลี จังหวัดนูซาเต็งการาตะวันออก จังหวัดนูซาเต็งการาตะวันตก
4. เกาะกาลิมันตัน ประกอบด้วย จังหวัดกาลิมันตันกลาง จังหวัดกาลิมันตันใต้ จังหวัดกาลิมันตันตะวันออก จังหวัดกาลิมันตันตะวันตก
5. เกาะสุลาเวสี ประกอบด้วย จังหวัดโกรอนตาโล จังหวัดสุลาเวสีเหนือ จังหวัดสุลาเวสีกลาง จังหวัดสุลาเวสีใต้ จังหวัดสุลาเวสีตะวันออกเฉียงใต้ จังหวัดสุลาเวสีตะวันตก
6. หมู่เกาะโมลุกกะ ประกอบด้วย จังหวัดมาลุกุ จังหวัดมาลุกุเหนือ
7. เกาะปาปัว ประกอบด้วย จังหวัดปาปัว จังหวัดปาปัวตะวันตก

5. ระบบการปกครอง

อินโดนีเซียปกครองประเทศด้วยระบอบประชาธิปไตยในระบบสาธารณรัฐแบบ Unitary Republic ซึ่งมีการปกครองตนเองในบางพื้นที่ (Provincial Autonomy) โดยมีประธานาธิบดีที่มาจาก การเลือกตั้งโดยตรงเป็นประมุขและหัวหน้าฝ่ายบริหารตามรัฐธรรมนูญปี 2488 ซึ่งได้กำหนดให้ใช้หลักปรัชญาศีลในการปกครองประเทศประกอบด้วย

1. ความเชื่อในพระเจ้าสูงสุดเพียงองค์เดียว (Ketuhanan Yang Maha Esa)
2. มนุษยนิยม (Kemanusiaan Yang Adil dan Beradab)
3. ความเป็นเอกภาพของอินโดนีเซีย (Persatuan Indonesia)
4. หลักการแห่งประชาธิปไตยที่อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน (Kerakyatan Yang Dipimpin oleh Hikmat Kebijaksanaan, Dalam Permusyawaratan dan Perwakilan)
5. ความยุติธรรมในสังคมสำหรับชาวอินโดนีเซียทั้งหมดโดยเท่าเทียมกัน (Keadilan Sosial bagi seluruh Rakyat Indonesia)

โครงสร้างการเมืองการปกครองของอินโดนีเซียประกอบด้วย 7 องค์ครได้แก่

1) **สภาที่ปรึกษาประชาชน (People's Consultative Assembly: MPR)** ประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (People's Representative Council: DPR) จำนวน 550 คนและสภาผู้แทนระดับภูมิภาค (Regional Representative Council: DPD) จำนวน 128 คนทั้งหมดมาจากการเลือกตั้งสภาที่ปรึกษาประชาชนมีหน้าที่สำคัญ 3 ประการคือแก้ไขรัฐธรรมนูญแต่งตั้งประธานาธิบดี/รองประธานาธิบดีและถอดถอนประธานาธิบดี

2) **สภาผู้แทนราษฎร (House of People's Representatives: DPR)** ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 550 คนมาจากการเลือกตั้งมีหน้าที่หลักในการออกกฎหมายอนุมัติงบประมาณและกำกับดูแลการทำงานของรัฐบาลมีวาระการทำงาน 5 ปีอย่างไรก็ตามการพิจารณา ร่างกฎหมายแต่ละฉบับต้องมีการหารือและได้รับความเห็นชอบร่วมกันระหว่าง DPR กับประธานาธิบดีร่างกฎหมายใดที่ไม่ได้รับความเห็นชอบร่วมจากประธานาธิบดีจะไม่สามารถนำกลับมาพิจารณาใหม่ได้อีกขณะเดียวกันร่างกฎหมายที่ได้รับความเห็นชอบร่วมจากประธานาธิบดีและผ่านการลงคะแนนเสียงจาก DPR แล้วแต่ประธานาธิบดีไม่ลงนามด้วยเหตุใดก็ตามภายใน 30 วันให้ถือว่ามีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายได้โดยสมบูรณ์หนึ่ง DPR ไม่มีอำนาจในการขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจประธานาธิบดีหรือรองประธานาธิบดีการถอดถอนประธานาธิบดีหรือรองประธานาธิบดีต้องทำตามขั้นตอนของรัฐธรรมนูญคือ DPR ต้องใช้คะแนนเสียง 2 ใน 3 ของผู้ร่วมประชุม (มีจำนวนไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 ของจำนวนสมาชิก DPR ทั้งหมด)เสนอเรื่องการถอดถอนให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาและหากศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาเห็นชอบตามที่เสนอ DPR จึงสามารถเสนอให้ MPR พิจารณาต่อไป(อำนาจสุดท้ายในการถอดถอนประธานาธิบดี/รองประธานาธิบดีอยู่ที่ MPR)

3) **สภาผู้แทนระดับภูมิภาค (Regional Representative Council: DPD)** เป็นสถาบันใหม่ที่มีการเลือกตั้งครั้งแรกเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2547 เพื่อทดแทนผู้แทนจากภูมิภาคและองค์กรสังคม/กลุ่มอาชีพที่เคยมีอยู่เดิม (ที่มาจากการแต่งตั้ง) ทั้งนี้สมาชิก DPD มาจากการเลือกตั้งจังหวัดละ 4 คนรวมทั้งสิ้น 128 คนมีหน้าที่เสนอแนะร่างกฎหมายรวมถึงตรวจสอบการใช้งบประมาณของประเทศ

6. ด้านระบบการศึกษา

รัฐบาลของอินโดนีเซียให้ความสำคัญกับการศึกษาไว้เป็นอันดับต้นๆของวาระแห่งชาติ และมีระบบการศึกษาที่คล้ายคลึงกับประเทศไทย กล่าวคือมีชั้นอนุบาล เรียน 2-3 ปี มีประถมเรียน 6 ปี มัธยมต้นและมัธยมปลายเรียนอย่างละ 3 ปี เป็นต้น รายละเอียดดังตารางด้านล่างนี้ นอกจากนี้อินโดนีเซียยังมีสถาบันการศึกษา ระดับสูงและมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการและวัฒนธรรม ของอินโดนีเซียอยู่มากกว่า 230 แห่ง ทั่วประเทศ โดยเฉพาะที่กรุงจาการ์ตา และเมืองยอร์กยาคาร์ตา ที่มีสถาบันการศึกษาระดับสูงและมหาวิทยาลัยตั้งอยู่มากที่สุดของประเทศ

ตารางแสดงระบบการศึกษาของอินโดนีเซีย

Education System in Indonesia		Grade From	Grade To	Age From	Age To	Years	Notes
Primary	Kindergarten - Taman Kanak-kanak			3	5	2	
Primary	Sekolah Dasar (SD) (literally Elementary School)	1	6	6	11	6	
Middle	Middle School - "SMP" (Sekolah Menengah Pertama)	7	9	12	14	3	
Middle	Middle School - "SMP" (Sekolah Menengah Pertama)	7	9	12	14	3	
Secondary	High School - "SMA" (Sekolah Menengah Atas) and SMK (Sekolah Menengah Kejuruan)			15			
Tertiary	University level first stage: Sarjana (S1)					4	Sarjana followed by Subject Degree
Tertiary	Associates Degree - Ahli Madya Diploma 3					2	
Tertiary	University level second stage: Magister (Strata Dua) (S2)					2	Magister (Strata Dua)
Tertiary	University level third stage: Doktor (Strata Tiga) (S3)					3	Highest award conferred in Indonesia universities or institutes.

ที่มา: <http://www.classbase.com/Countries/indonesia/Education-System>

7. ประชากร

ตารางแสดงประชากรของอินโดนีเซียแบ่งตามจังหวัด ในปี 1971,1980,1990,1995,2000 และ 2015

Province	Population					
	1971	1 980	1 990	1 995	2 000	2 010
Aceh	2008595	2611271	3416156	3847583	3930905	4494410
Sumatera Utara	6621831	8360894	10256027	11114667	11649655	12982204
Sumatera Barat	2793196	3406816	4000207	4323170	4248931	4846909
Riau	1641545	2168535	3303976	3900534	4957627	5538367
Jambi	1006084	1445994	2020568	2369959	2413846	3092265
Sumatera Selatan	3440573	4629801	6313074	7207545	6899675	7450394
Bengkulu	519316	768064	1179122	1409117	1567432	1715518
Lampung	2777008	4624785	6017573	6657759	6741439	7608405
Kepulauan Bangka Belitung	-	-	-	-	900197	1223296
Kepulauan Riau	-	-	-	-	-	1679163
DKI Jakarta	4579303	6503449	8259266	9112652	8389443	9607787
Jawa Barat	21623529	27453525	35384352	39206787	35729537	43053732
Jawa Tengah	21877136	25372889	28520643	29653266	31228940	32382657
DI Yogyakarta	2489360	2750813	2913054	2916779	3122268	3457491
Jawa Timur	25516999	29188852	32503991	33844002	34783640	37476757
Banten	-	-	-	-	8098780	10632166
Bali	2120322	2469930	2777811	2895649	3151162	3890757
Nusa Tenggara Barat	2203465	2724664	3369649	3645713	4009261	4500212
Nusa Tenggara Timur	2295287	2737166	3268644	3577472	3952279	4683827
Kalimantan Barat	2019936	2486068	3229153	3635730	4034198	4395983
Kalimantan Tengah	701936	954353	1396486	1627453	1857000	2212089
Kalimantan Selatan	1699105	2064649	2597572	2893477	2985240	3626616
Kalimantan Timur	733797	1218016	1876663	2314183	2455120	3553143
Sulawesi Utara	1718543	2115384	2478119	2649093	2012098	2270596
Sulawesi Tengah	913662	1289635	1711327	1938071	2218435	2635009
Sulawesi Selatan	5180576	6062212	6981646	7558368	8059627	8034776
Sulawesi Tenggara	714120	942302	1349619	1586917	1821284	2232586
Gorontalo	-	-	-	-	835044	1040164
Sulawesi Barat	-	-	-	-	-	1158651
Maluku	1089565	1411006	1857790	2086516	1205539	1533506
Maluku Utara	-	-	-	-	785059	1038087
Papua Barat	-	-	-	-	-	760422
Papua	923440	1173875	1648708	1942627	2220934	2833381
INDONESIA	119208229	147490298	179378946	194754808	206264595	237641326

Note : Including non permanent resident (homeless people, sailor, boat people and remote area community).

Source: 1971, 1980, 1990, 2000 Population Census, and 1995 Intercensal Population Cens

จากตารางแสดงประชากรของอินโดนีเซียด้านบนนั้น แสดงให้เห็นถึงประชากรของอินโดนีเซียที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาชน ปราศจากเหตุการณ์ความไม่สงบต่างๆ และค่านิยมของหนุ่มสาวชาวอินโดนีเซียที่นิยมแต่งงานเร็ว และมีลูกมาก เพราะมีความเชื่อว่าหากมีลูกมากนั้นจะช่วยให้ครอบครัวมีความสุขและอบอุ่นมากขึ้น และยังแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการเป็นผู้นำครอบครัวและสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงของฝ่ายชาย รวมถึงแสดงความมั่งคั่งของครอบครัวนั้นๆอีกด้วย

8. สังคม/วัฒนธรรม

ประเทศอินโดนีเซียมีวัฒนธรรมที่หลากหลายและแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ และมีวัดที่เก่าแก่เป็นจำนวนมาก วัฒนธรรมดั้งเดิมของประเทศอินโดนีเซียนั้นมีความคล้ายคลึงกับประเทศไทยในหลายๆด้าน เนื่องจากในอดีตนั้นวัฒนธรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นวัฒนธรรมร่วมกัน ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากประเทศอินเดียและจีน และการรุ่งเรืองของอาณาจักรฮินดูและพุทธที่แผ่ขยายตั้งแต่ตอนใต้ของจีน ไปจนถึงหมู่เกาะชาวของอินโดนีเซีย ถึงแม้ว่าภายหลังศาสนาฮินดูและพุทธจะเสื่อมลง และมีศาสนาอิสลามที่มากับพ่อค้าเปอร์เซียและตะวันออกกลางเข้ามาแทนที่นั้น แต่ร่องรอยความเจริญรุ่งเรืองของอาณาจักรฮินดูและพุทธ ยังคงมีให้เห็นอยู่ทั่วพื้นที่

ด้วยเหตุนี้เอง ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศที่นับถือศาสนาอิสลาม หรือคนมุสลิม นั้น มีความแตกต่างจากมุสลิมในประเทศอื่นๆ เนื่องจากเมืองครั้งที่ศาสนาอิสลามเข้ามานั้น ได้มีการประยุกต์และปรับให้เข้ากับวัฒนธรรมดั้งเดิมของชาวอินโดนีเซีย จึงไม่แปลกใจนักหากจะยังมีชาวมุสลิมที่ยังคงนับถือผี เชื่อในสิ่งลึกลับ และบูชาภูเขาไฟ มีการไหว้บูชาเจ้าที่ และทำพิธีกรรมต่างๆก่อนเริ่มก่อสร้างหรือต่อเติมสิ่งปลูกสร้างที่มีให้เห็นปกติทั่วไป

นอกจากประชากรส่วนใหญ่ที่นับถือศาสนาอิสลามแล้ว ยังมีประชากรอีกจำนวนไม่น้อยที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก คริสต์เตียน และโปรเตสแตนต์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวอินโดนีเซียเชื้อสายจีน และชาวพื้นเมืองบางส่วน ส่วนประชากรที่นับถือศาสนาฮินดูนั้น ส่วนมากจะอยู่บนเกาะบาหลี และเขตชวาตะวันออก และศาสนาพุทธนั้นยังคงมีประชากรที่นับถือในหมู่คนจีน ทั้งพุทธนิกายมหายานและหินยาน ซึ่งในประเทศอินโดนีเซียนั้นมีวัดไทยและพระสงฆ์ไทยจำวัดอยู่ 5 วัด ซึ่งกระจายอยู่บนเกาะชวา 4 แห่ง และเกาะบาหลี 1 แห่ง

ถึงแม้ว่าประเทศอินโดนีเซียจะมีความหลากหลายทั้งในด้านศาสนา เชื้อชาติ และวัฒนธรรม แต่ทุกคนนั้นสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข มีการประณีประนอม ให้เกียรติและรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างจากศาสนาอื่นๆ ซึ่งเห็นได้จากวันหยุดราชการของอินโดนีเซียนั้น ได้กำหนดให้มีวันหยุดที่เป็นวันสำคัญของศาสนาอื่นๆที่ไม่ได้อิสลามอยู่ด้วย เช่น วันวิสาขบูชาของศาสนาพุทธ วันคริสมาสต์ของศาสนาคริสต์ และ วันเนปีของศาสนาฮินดู ฯลฯ

9. ศาสนา

อินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีประชากรนับถือศาสนาอิสลามมากที่สุดในโลกมีผู้นับถือศาสนาอิสลามประมาณร้อยละ 88 ของประชากรทั้งหมด ศาสนาอิสลามจากรัฐคุชราตของอินเดียได้เผยแพร่เข้ามาในอินโดนีเซียทางจังหวัดอาเจะห์เป็นที่แรกในคริสต์ศตวรรษที่ 8 อย่างไรก็ตามศาสนาอิสลามในอินโดนีเซียไม่เหมือนกับอิสลามทั่วไปที่พบอยู่ในประเทศอาหรับหรืออินเดีย เพราะมีการผสมผสานกับความเชื่อดั้งเดิมของท้องถิ่น เช่น การนับถือผี และการนับถือภูเขา แม่น้ำ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นต้น อีกความแตกต่างที่เห็นชัดคือสตรีมุสลิมในอินโดนีเซียไม่ต้องแต่งกายหรือคลุมร่างกายทุกส่วนเหมือนสตรีอาหรับ และชาวมุสลิมอินโดนีเซียไม่จำเป็นต้องโปกศรีษะขึ้นอยู่แต่ละบุคคล

นอกจากนี้ อินโดนีเซียยังมีผู้นับถือศาสนาอื่นๆอีกเช่น ศาสนาคริสต์เตียนโปรเตสแตนต์ ศาสนาคาทอลิก ศาสนาฮินดู และศาสนาพุทธ ฯลฯ ซึ่งศาสนาทั้งหมดนี้เป็นศาสนาที่รัฐบาลให้การรับรอง และให้ความสำคัญเท่าๆกัน เช่น การให้วันหยุดอย่างน้อย 1 วันของแต่ละศาสนาเป็นวันหยุดประจำชาติ และประธานาธิบดีอินโดนีเซียมักจะเป็นประธานในพิธีหรือแขกกิตติมศักดิ์ของงานเฉลิมฉลองพิธีสำคัญทางศาสนาต่างๆอย่างสม่ำเสมอ เป็นต้น

ตารางแสดงจำนวนผู้นับถือศาสนาต่างๆในอินโดนีเซียที่ได้รับการรับรองจากรัฐบาล

	Percentage share (of total population)	Absolute numbers (in millions)
Muslim	87.2	207.2
Protestant	6.9	16.5
Catholic	2.9	6.9
Hindu	1.7	4.0
Buddhist	0.7	1.7
Confucian	0.05	

Source: Statistics Indonesia (Badan Pusat Statistik), Population Census 2010

10. งานประเพณีประจำชาติ

เดือนรอมฎอน (Romdon) คือเดือนที่ชาวมุสลิมถือศีลอดไม่รับประทานหรือดื่มน้ำระหว่างดวงอาทิตย์ขึ้นถึงดวงอาทิตย์ตกโดยจะรับประทานอาหารได้หลังดวงอาทิตย์ตกดินไปแล้ว

เทศกาลกาลุงัน (Galungun) เป็นงานประจำปีของชาวบาหลีเทศกาล 10 วันนี้จัดขึ้นเพื่อฉลองชัยชนะของเทพเจ้าที่มีต่อวิญญาณร้ายและเชื่อว่าวิญญาณบรรพบุรุษจะมาร่วมงานเฉลิมฉลองนี้ด้วยทั้งนี้ในแต่ละปีจะจัดไม่ตรงกันในปี 2554 ตรงกับวันที่ 6 กรกฎาคมและปี 2555 ตรงกับวันที่ 1 กุมภาพันธ์

วันตรุษอิดุลฟิตรี (IdulFitri) หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่าฮารีรายา(Hari Raya) หรือวันขึ้นปีใหม่ตรงกับวันแรกของเดือนสิบในปฏิทินมุสลิมและเป็นวันสิ้นสุดของการถือศีลอด (ประมาณเดือน กรกฎาคม สิงหาคมหรือกันยายน ของทุกปี) โดยจะมีพิธีฉลองใหญ่ 2 วัน 2 คืน

กาซาด้า (Kasada) คืองานประจำปีของผู้นับถือศาสนาฮินดู บริเวณทางตะวันออกเฉียงของเกาะชวาในช่วงเดือนกุมภาพันธ์หรือมีนาคมของทุกปีโดยเป็นการบวงสรวงภูเขาไฟโบรโม อันเป็นสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมของชาวต่างชาติ เพื่อเซ่นสิ่งของต่างๆทั้งอาหารและเครื่องใช้ต่างๆให้แก่ภูเขาไฟโบรโม ตามความเชื่อและประวัติอันยาวนาน

อิดูอัธฮา (IdulAdha) คืองานเฉลิมฉลองประจำปีซึ่งตรงกับเดือนพฤศจิกายนของทุกปีทำโดยชาวอินโดนีเซียที่นับถือศาสนาอิสลามจะนิยมทำพิธีฆ่าสัตว์ใหญ่เช่นวัว ควาย แพะ แกะ เพื่อให้เนื้อสัตว์แก่คนยากจน

11. ภาษาราชการ

ภาษา “Bahasa Indonesia” หรือ ภาษาอินโดนีเซีย ถูกจัดให้เป็นภาษาราชการของประเทศอินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ. 2471 เนื่องจากอินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีชนพื้นเมืองต่างๆหลากหลายมากกว่า 350 เผ่าพันธุ์ โดยประมาณ 180 เผ่าพันธุ์อยู่บนเกาะนิวกินี ขณะที่ภาษาท้องถิ่นที่มีผู้พูดได้เกิน 1 ล้านคนมีถึง 13 ภาษา โดยภาษาชวามีผู้ใช้มากที่สุดถึงร้อยละ 45 ของจำนวนประชากรทั้งหมด รองลงมาคือภาษาซุนดา ร้อยละ 14 ภาษามาตูรา ร้อยละ 7.5 ภาษามาเลย์ชายฝั่ง ร้อยละ 7.5 และอื่นๆอีกร้อยละ 26 ด้วยเหตุนี้เองจึงมีการตั้งภาษาอินโดนีเซียเป็นภาษาราชการของประเทศ เพื่อใช้เป็นภาษากลางในการสื่อสารและติดต่อราชการ ถึงแม้ว่าภาษาชวามีผู้ใช้มากที่สุดของอินโดนีเซียก็ตามแต่ไม่ได้ถูกจัดให้เป็นภาษาราชการเนื่องจากความยากและซับซ้อนของภาษา แต่ในปัจจุบันยังมีการเรียนการสอนอยู่ในชั้นเรียนต่างๆที่ตั้งอยู่บริเวณที่มีการใช้ภาษาชวาเป็นภาษาท้องถิ่น

ตารางแสดงภาษาต่างๆในอินโดนีเซียที่มีการใช้มากที่สุด 12 ภาษา

Language	Number (millions)	Year surveyed	Main areas where spoken
Indonesian/Malay	210	2010	throughout Indonesia
Javanese	84.3	2000 (census)	Northern Banten, Northern West Java, Yogyakarta, Central Java and East Java
Sundanese	34.0	2000 (census)	West Java, Banten
Madurese	13.6	2000 (census)	Madura Island (East Java)
Minangkabau	5.5	2007	West Sumatra, Riau
Musi (Palembang Malay) ^[4]	3.9	2000 (census)	South Sumatra
Manado	3.8	2001	Minahasa, North Sulawesi

Malay (Minahasan)			
Bugis	3.5	1991	South Sulawesi
Banjarese	3.5	2000 (census)	South Kalimantan, East Kalimantan, Central Kalimantan
Acehnese	3.5	2000 (census)	Aceh
Balinese	3.3	2000 (census)	Bali Island and Lombok Island
Betawi	2.7	1993	Jakarta

12. สกุลเงิน

หน่วยเงินประเทศอินโดนีเซียคือ “รูเปียห์” หรือเรียกว่า IDR ข้อมูลการแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศสามารถดูได้จาก หนังสือพิมพ์ หรือ จากเว็บไซต์ ธนาคารอินโดนีเซีย เงินรูเปียห์ (IDR) และ เงินเหรียญสหรัฐอเมริกา(US\$) เป็นที่ยอมรับในการซื้อขายที่มีมูลค่าจำนวนมาก **อัตราแลกเปลี่ยนที่ 1 USD = 13,750/ IDR หรือ 1 THB = 378 IDR (ข้อมูล ณ วันที่ 12 พฤศจิกายน 2558)

ธนบัตรของอินโดนีเซียมีด้วยกัน 6 ชนิด คือ มูลค่ามากที่สุดคือ 100,000 รูเปียห์ รองลงมาคือ 50,000 20,000, 10,000, 5,000, 2,000 และ ธนบัตรที่มีมูลค่าน้อยที่สุด คือ 1,000 รูเปียห์ (ควรระวังการใช้ธนบัตรใบละ 100,000 สีชมพู และ 10,000 รูเปีย สีม่วง เพราะเป็นสีที่ใกล้เคียงกัน)

เหรียญกษาปณ์ของอินโดนีเซียนั้นมีลักษณะสีเงินและน้ำหนักเบา มีมูลค่าตั้งแต่ 1,000 รูเปียห์ รองลงมาคือ 500, 200, 100, 50 และมูลค่าน้อยสุดคือ 25 รูเปียห์

13. เวลา

เวลาในประเทศอินโดนีเซียแบ่งเวลาออกเป็น 3 เขตพื้นที่ได้แก่

1. อินโดนีเซียตะวันตก (WIB) เวลา GMT+7 ได้แก่ เกาะสุมาตรา เกาะชวา เกาะมาดูรา Madura เกาะกาลิมันตันตะวันตก และเกาะกาลิมันตันกลาง
2. อินโดนีเซียกลาง (WITA) เวลา GMT+ 8 ได้แก่ East and South Kalimantan (เกาะกาลิมันตันตะวันออก) และ (เกาะกาลิมันตันทางตอนใต้) เกาะสุราเวสี เกาะบาห์ลี และหมู่เกาะนูซา ตรังเกอร่า
3. อินโดนีเซียตะวันออก (WIT) เวลา GMT + 9 ได้แก่ เกาะโมลุกกะ และ หมู่เกาะอิเรียน จาเยา(ปาปัว)

14. วันหยุดราชการของอินโดนีเซียปีพ.ศ. 2559

ลำดับ	วันที่	วัน	ความสำคัญ
1.	1 มกราคม	ศุกร์	วันปีใหม่ 2558
2.	8 กุมภาพันธ์	จันทร์	วันตรุษจีน
3.	9 มีนาคม	พุธ	Hari Raya Nyepi Tahun Baru Saka 1938 (วันปีใหม่ของศาสนาฮินดู)
4.	25 มีนาคม	ศุกร์	วันหยุดสากลของศาสนาคาทอลิก
5.	1 พฤษภาคม	อาทิตย์	วันแรงงาน
6.	5 พฤษภาคม	พฤหัสบดี	1.Kenaikan Yesus Kristus (วันสำคัญทางศาสนาคริสต์) 2.Prophet Mohammad (วันสำคัญทางศาสนาอิสลาม)
7.	22 พฤษภาคม	อาทิตย์	วันวิสาขบูชา (วันพระใหญ่ วันสำคัญทางศาสนาพุทธ)
8.	4-8 กรกฎาคม	จันทร์ -ศุกร์	Hari Raya IdulFitri 1437 Hijriyah (วันสำคัญทางศาสนาอิสลาม)
11.	17 สิงหาคม	พุธ	วันชาติและวันประกาศเอกราชของ อินโดนีเซีย
12.	12 กันยายน	จันทร์	Idul Adha (วันสำคัญทางศาสนาอิสลาม)
12.	2 ตุลาคม	อังคาร	TahunBaru 1438 Hijriyah (วันปีใหม่ของศาสนาอิสลาม)
13.	12 ธันวาคม	จันทร์	วันสำคัญทางศาสนาอิสลาม
14.	25 ธันวาคม	อาทิตย์	วันคริสมาสต์ (วันสำคัญทางศาสนาคริสต์)
15.	26 ธันวาคม	จันทร์	ชดเชยวันคริสมาสต์